

Bezwarenlijst

Onderstaand staan per hoofdcategorie onze bezwaren opgesomd waarbij er naar ons inziens over gediscussieerd moet worden.

Algemene bezwaarschriften

Bezwaar 1: De definitieve PAS is gebaseerd op theoretische berekeningen. ***Het ontbreken van studies die de werkelijke impact in kaart brengen*** wanneer er dergelijke familiale en financiële implicaties aan verbonden zijn, zou een grove misrekening kunnen omvatten.

Bezwaar 2: De maatregelen worden geïnitieerd op Vlaams niveau, terwijl ***de meeste emissies vanuit het buitenland komen***.

Bezwaar 3: Het ***ontbreken van een socio-economische analyse*** is onaanvaardbaar! Er zal een domino-effect gecreëerd worden waarvan men de uitkomst niet kent. De overheid zal hier in zijn eigen voet schieten.

Bezwaar 4: De ***impactscore drempel*** (0.025%) is dermate laag dat het bijna ***gelijk staat aan een vergunningstop***. Dit mag niet te lang aanhouden. Vooral jonge veehouders hebben nood aan toekomstperspectief. Dit is noodzakelijk om voldoende dynamiek in de sector te houden. Zoniet zullen heel wat jonge mensen de landbouw vaarwel zeggen of afzien van een eventuele overname. Dit met zware gevolgen voor de volledige agro-voedingsindustrie. Duizenden jobs staan hierbij op het spel in de veehouderij, toeleveringsbedrijven, voedingsindustrie, transportsector, ...

Bezwaar 5: Het ***begrote bedrag voor het flankerend beleid*** is ruim onvoldoende.

Bezwaar 6: De ***benadering van de stikstofuitstoot tussen industrie en landbouw moet gelijklopend zijn***, nu wordt er met twee maten gemeten.

Maatregelen m.b.t. piekbelasters (voorheen rode bedrijven)

Bezwaar 7: Het **vroegtijdig stopzetten van bedrijven mét een geldige vergunning is ontoelaatbaar** daar dit contractbreuk is vanuit de overheid. De spelregels veranderen terwijl het spel wordt gespeeld druist in tegen de zekerheid die een overheid zou moeten bieden aan ondernemers, die landbouwers zijn. Een bedrijfsspecifieke oplossing is hier aangewezen die een redelijke termijn voorziet voor die bedrijven.

Bezwaar 8: Bedrijven die **tussen het referentiejaar 2015 en nu inspanningen geleverd hebben om hun impactscore te reduceren onder de 50% moeten herbekeken worden** om te achterhalen of dergelijke bedrijven nog steeds onder de term ‘piekbelasters’ gedefinieerd zijn.

Bezwaar 9: Het flankerend beleid biedt **een te beperkte mogelijkheid aan oplossingen voor de zogenaamde “piekbelasters”**, daar de mogelijkheden tot bedrijfsverplaatsingen en reconversies met vermindering van stalemissies niet langer zijn opgenomen.

Bezwaar 10: Voor de bedrijven die zullen worden uitgekocht is het cruciaal dat er niet louter **gefocust** wordt op de waardebepaling van de bedrijven, maar **ook op het fiscale**. Anders dreigen de bedrijven het gros van hun gegenereerde waarde terug te moeten afstaan.

Bezwaar 11: Het **toewijzen van het voorkoopprecht aan VLM** voor de opkoop van de gronden van piekbelasters en dit zowel binnen als buiten SBZ-H gebieden zorgt voor **belangenvermenging** daar dit bijdraagt tot de voorgenomen doelstellingen.

Generieke maatregelen veehouderijen

Bezwaar 12: Het praktisch impliceren van maatregelen dient **op bedrijfsniveau** te gebeuren **en niet op stalniveau**, daar het geen meerwaarde biedt om tot de doelstellingen te komen maar het wel de mogelijkheden van landbouwers sterk beknot en een impact heeft op het kostenplaatje van de bedrijfsvoering, bv. het volledig verwarmen van stallen die slechts op halve bezetting draaien.

Bezwaar 13: Er dient volop ingezet te worden op **een toegankelijk en werkbaarder AEA- en PAS-lijst**, zodat nieuwe technieken sneller toegankelijker worden. Daarnaast dienen uitzonderingen te komen voor die subsectoren waarvoor er geen AEA-systemen gekend zijn tegen 2030.

Bezwaar 14: Voor de sectoren die **onder de zelfvoorzieningsgraad** zitten (konijnenhouderij, leghennensector,...) dienen **bijkomende mogelijkheden** voorzien te worden.

Extra sturende maatregelen in de DPAS – Nutriëntenemissie rechten (NER)

Bezwaar 15: Een afroaming van zogenaamde “slapende” NER onder de 90% is ondenkbaar in de pluimveesector. Naast vele situaties van overmacht (ziekte-uitbraken zoals AI in 2019, 2020 en 2021), zal het grotendeel van de pluimveebedrijven niet voldoen aan de 90% NER-invulling. Dit door inwerking op het markgebeuren, productieplanning of sanitaire en productietechnische maatregelen in de afgelopen jaren. Pluimveehouders zijn vrije ondernemers en dit dient zo te blijven. Zo niet heeft dit niet alleen economische gevolgen, maar ook nadelen op milieutechnisch als sanitair vlak. De sturende maatregelen zullen pluimveehouders verder duwen in de richting van “verplicht” produceren. Enkele voorbeeldsituaties zijn uitgewerkt in **bijlage 1**.

Bezwaar 16: Indien er *afgeroomd* zou worden van de NER *dient de landbouwer de keuzemogelijkheid te hebben welke NER er worden geannuleerd*. De overheid kan echter onmogelijk weten wat de toekomstplannen zijn van de landbouwer, dus kan de overheid ook onmogelijk weten welk soort NER er moet geannuleerd worden en welke soort niet.

Bezwaar 17: De grondwet stelt dat een onteigening maar uitvoerbaar is ten algemene nutte bij wet en mits een billijke compensatie. *De uitkoopprijs van de NER aan 1 EUR is niet conform de werkelijke waarde binnen de sector* waar de markwaarde een veelvoud is.